

# Νίκος Ρωμανός: και εγένετο ελληνική δικαιοσύνη.

Έκθαμβος ο νομικός κόσμος άκουσε την απόφαση του δικαστικού συμβουλίου που ήρθε να δώσει τέλος στο αίτημα του Νίκου Ρωμανού περί του αυτονόητου: να παρακολουθεί τα μαθήματα της σχολής του, με τις προβλεπόμενες άδειες βάσει του σωφρονιστικού κώδικα. Ανήκουμε λοιπόν σε εκείνη την πολύ προοδευτική χώρα των σύγχρονων Ελλήνων που ανοίγουν δρόμους πολιτισμού, παράδειγμα προς μίμηση για άλλους, της οποίας ο σωφρονιστικός κώδικας προβλέπει το ασύλληπτο μέτρο για τους φυλακισμένους σπουδαστές να εξέρχονται της φυλακής για το αυτονόητο: να σπουδάσουν. Και είτε θέλετε να το πιστέψετε είτε όχι, η χώρα αυτή δε βρίσκεται στο μεσαίωνα. Είναι μία σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα, με Χάρτες θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμβαλλόμενη σε διεθνείς συνθήκες προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου, μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και άλλα τέτοια ευφάνταστα. Και ευτυχώς που είμαστε έτσι και όχι σαν αυτούς τους καθυστερημένους του Σουηδούς που έχουν καταργήσει το τεκμήριο της επικινδυνότητας και δεν προφυλακίζουν παρά μόνο για λόγους εξαιρετικούς όπως η παρεμπόδιση της έρευνας των γεγονότων ή τους Νορβηγούς που έδωσαν ποινή 21 χρόνων στο νεοναζί Μπρέιβικ για το θάνατο 77 ανθρώπων, έχοντας απόλυτα συναίσθηση ότι η πρόληψη και τα προ «εορτής» μέτρα είναι αυτά που θα πρέπει να βρίσκονται στο κέντρο της δικαστικής – ποινικής διαδικασίας και όχι η εκδικητική μανία κατά των κατηγορουμένων, λες και εμείς δε μπορούμε να βρεθούμε ποτέ σε μία τέτοια θέση.

Ανήκουμε λοιπόν σε εκείνη την προοδευτική χώρα του πολιτισμού που ο Υπουργός Δικαιοσύνης αντιλαμβάνεται τους ομοφυλόφιλους σαν αφύσικους, παραμορφωμένους ψυχικά ανθρώπους που ζητάνε πράγματα οπισθοδρομικά και τερατουργηματικά. Να κατοχυρώνονται νομικά με τους συντρόφους τους, να διεκδικούνε νομικά ίση

μεταχείριση χωρίς να πέφτει σε κανέναν λόγο το τι κάνει κάποιος/α με τον εραστή και την ερωμένη του/της λες και ρωτήθηκε ποτέ ο ίδιος τι κάνει τόσα χρόνια στο κρεβάτι του, τι προτιμήσεις έχουν σεξουαλικά και ψυχικά τα παιδιά του, τι νευρώσεις και καταναγκασμούς έχει ο ίδιος ή οι υπόλοιποι βουλευτές που κρύβονται πίσω από τη σιωπή του ανθρώπινου ελλείμματός τους. Η χώρα μας ωστόσο σέβεται τη φύση του ανθρώπου σύμφωνα με αυτόν τον Υπουργό όπως προκύπτει από την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος στις Σκουριές προς χάριν Μπόμπολα και καναδικής εταιρείας, του δάσους στο Πόρτο Καράς προς χάριν Πάχτα και λοιπών, του Ασωπού προς χάριν μικροσυμφερόντων εταιρειών – ψηφοφόρων, της «Σαχάρα» στην Καλλικράτεια, των ελεύθερων αδόμητων χώρων, του ελληνικού και άλλων πολλών προς χάριν ΤΑΙΠΕΔ. Αν έτσι σκέφτεται τη φυσικότητα αυτός ο Υπουργός, τότε μάλλον ο γάμος των ομοφυλόφιλων είναι μονόδρομος.



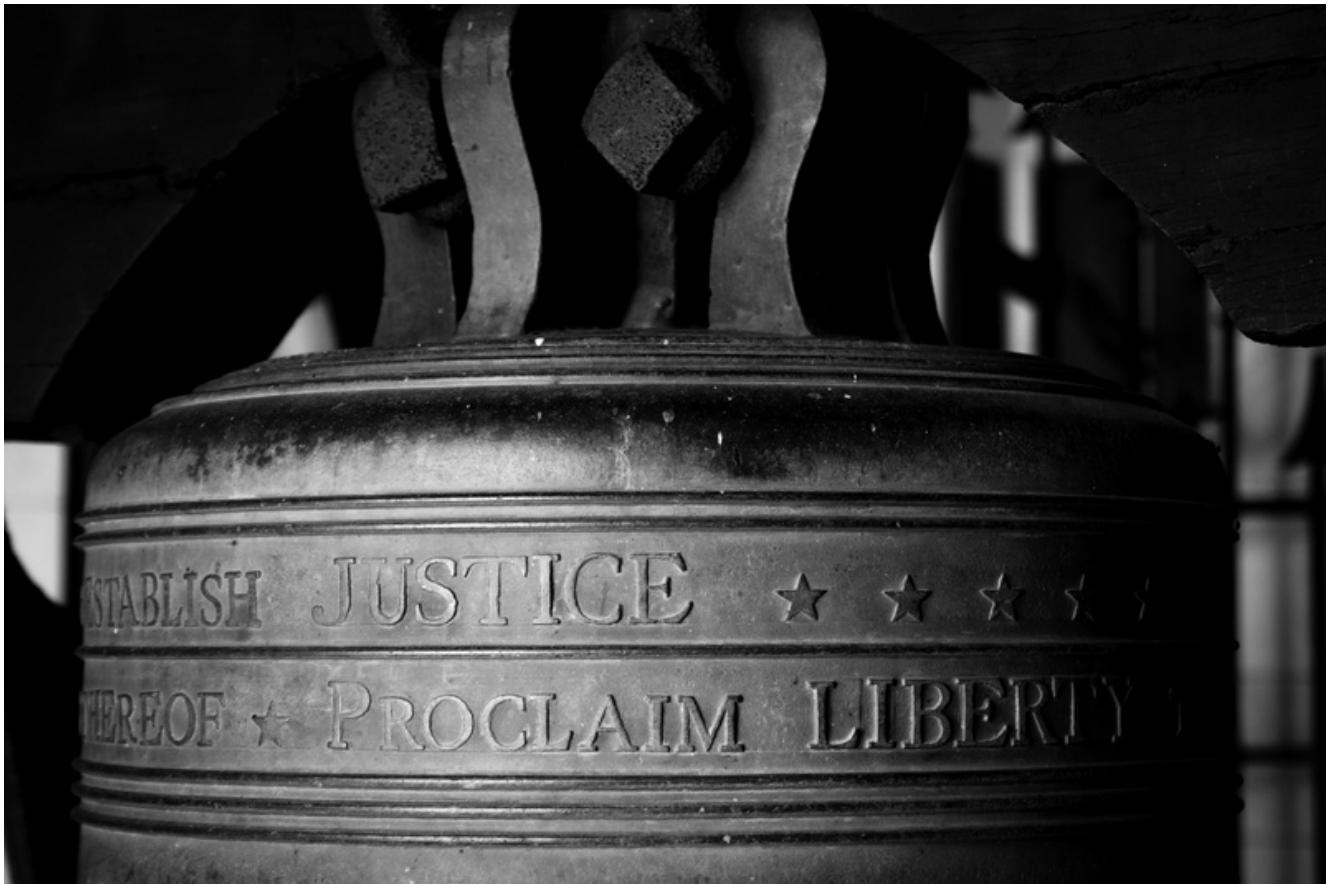
[foto: Zé Valdi](#)

Ανήκουμε λοιπόν σε εκείνη την προοδευτική χώρα που πας στα

δικαστήριά της και νομίζεις ότι πήγες στα Ιεροσόλυμα για προσκύνημα με εικονίδια, κομποσκοίνια, φωτοτυπίες «Αγίων», φωτογραφίες μοναστηριών και άλλα ευφάνταστα να κρέμονται στους τοίχους των δικαστικών μεγάρων ως μάρτυρες της πιθανής μη απονομής δικαιοσύνης αφού ότι επιχειρήματα και να έχουμε στα ακροατήρια η δικαιοσύνη θα απονεμηθεί από έναν κριτή άορατο, πετώντας στον κάλαθο των αχρήστων τη λογική αλληλουχία της σκέψης και της νομικής επιστήμης. Και αναρωτιέμαι γιατί να μη γίνονται οι δίκες μέσα στις Εκκλησίες και μπαίνουν οι άνθρωποι σε έξοδα να αγοράζουν χιλιάδες εικονίτσες. Ας το επισπεύσουμε λοιπόν Κύριε Αθανασίου. Είναι εξάλλου δοκιμασμένο παράδειγμα από άλλες εποχές.

Ανήκουμε σε εκείνη τη δημοκρατική χώρα που η Πρόεδρος Δικαστών και Εισαγγελέων βγαίνει δημόσια να κατηγορήσει τη βασική αρχή άσκησης και ελέγχου της δημοκρατίας μας, την Κυβέρνηση, για μη τήρηση των αποφάσεων των δικαστηρίων, για αυθαιρεσία δηλαδή, λέγοντας ότι αυτή η στάση της Κυβέρνησης και του Υπουργού Δικαιοσύνης που βαρύνεται εάν δεν το έχει καταλάβει με την κατηγορία αυτή, αποτελεί κίνδυνο για τους πολίτες, την έννομη τάξη και τη δημοκρατία μας. Και είναι δικαστές σαν την Κυρία Θάνου και τους υπολοίπους, που πρέπει να παρεμβαίνουν υπέρ μας, υπέρ του κράτους δικαίου, των βασικών ανθρωπίνων και εργασιακών δικαιωμάτων, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και να λένε στον κάθε Υπουργό ότι δεν κάνει για αυτή τη θέση και ότι η αυτογνωσία είναι το μεγαλύτερο προσόν ενός σοφού ανθρώπου. Εκτός εάν έχει αποφασίσει να σπάσει τον εσωτερικό του καθρέπτη δια παντός.

Η περίπτωση του Νίκου Ρωμανού, έρχεται να βάλει την ταφόπλακα στην ελπίδα μας ότι η Δικαιοσύνη δε φαλκιδεύεται, δε χειραγωγείται, δεν πολιτικοποιείται, είναι σταθερή αξία μακριά από ανθρώπινες εγγενείς αδυναμίες.



[foto: Thomas](#)

Μετά από όλα αυτά, οι δικηγορικοί σύλλογοι αποφάσισαν αποχή διαρκείας κόντρα σε έναν προσβλητικό νέο κώδικα πολιτικής δικονομίας που μοιάζει σαν δίδυμος αδερφός με την απόφαση του δικαστικού συμβουλίου περί μη χορήγησης άδειας σπουδών στο Νίκο Ρωμανό. Η αποχή έρχεται να λάβει το ηθικό εκείνο βάρος της γενικότερης υπονόμησης της απονομής δικαίου, όπως στην περίπτωση της αθώωσης του βουλευτή της Χρυσής Αυγής για τις καταστροφές των πάγκων των μικροπωλητών αλλοδαπών σε λαϊκή στο Μεσολόγγι, στην ευνοϊκή μεταχείριση των νταβατζήδων στη Μανωλάδα και πλέον στην εκδικητικότητα σε βάρος ενός νέου ανθρώπου, που είχε την ατυχία να αποτελέσει το πολιτικό άλλοθι μίας κυβερνώσας τάξης, άκρως συντηρητικής και οπισθοδρομικής. Μία τέτοια δικαιοσύνη δε μας αξίζει. Μας υποτιμά ως ανθρώπινα λογικά όντα. Ως πολιτισμό ελληνικό, ευρωπαϊκό, παγκόσμιο. Μας κατατάσσει στους καθυστερημένους, στους προβληματικούς, στους μίζερους, στους θλιμμένους.

Ο Νίκος Ρωμανός είναι ένα σημαίνον. Είναι το παιδί με το παχύ

αόρατο μουστάκι. Είναι ο γιος που θα θέλαμε όλοι να έχουμε. Είναι η πυξίδα σε ένα βουνό γεμάτο ομίχλη. Είναι το χέρι που ανοίγει το κλουβί και χαρίζει ελευθερία. Είναι η άλλη οπτική, η παλιά, η αυθεντική, μετουσιωμένη σε ένα νέο σώμα, έτοιμο να εκραγεί. Ο Ρωμανός είναι επιτέλους ένα πρόσωπο που ταυτίζεται με τη φωτογραφία και τη γεμίζει με άνεση. Είναι το τρομερό παιδί του Κοκτώ και η μίμηση της πατρικής θυσίας του Σάρτρ. Εδώ η απεργία πείνας είναι το εικονοστάσι και το θαύμα. Και είναι από τις λίγες φορές τα τελευταία χρόνια που το θαύμα φαίνεται και πανθομολογείται.

\* foto εξωφύλλου: [Howard Ignatius](#)